

Misna slavlja i župni oglasi

Pon 18. prosinca	6 + Anđelka Pribanić i Milan Žilić
Uto 19. prosinca	6 + Lucija i Ivan Gračanin
Sri 20. prosinca	6 Na čast Sv. Josipa: + Toma, Roža i Mare Paušić; Marijan i Katica Puškarić
Čet 21. prosinca	6 + Franca Crnošija i Dijana Žlimen
Pet 22. prosinca	6 + Ivica i Dragica Gračanin
Sub 23. prosinca	6.30 CEROVNIK: Po nakani (al)
4. ADV. SVIJEĆA	17.30 SVETIŠTE: + Anton i Magdalena Prebeg
4. Došašća MLADA NEDJ. 24. prosinca BADNJAK	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić POLNOĆKA 20.00 CEROVNIK: + Valentin, Kate, Barica i ob. Poljak 22.30 SVETIŠTE: Misa za narod

1. **ZORNICE** - u Svetištu su od ponedjeljka do petka, a subotom na Cerovniku.
 2. **ISPOVIJEDITE** se za Božić i blagdane. Svaki dan prije mise mogućnost ispovijedi.
 3. **BOLESNIKE** ću pohađati od utorka do četvrtka. Pozovite svećenika u pohod....
 4. **ČETVRTU ADVENTSKU SVIJEĆU** – palimo u subotu, 23. prosinca poslije mise.
 5. **BOROVE** ćemo kititi tijekom idućeg tjedna. Tko želi pomoći neka se javi pojedinom mežnaru za dan i sat kićenja. Hvala **Marijanu Prebegu** (Belaj) i **Milanu Bošnjaku** (Uz crkvu) na donaciji devet borova za: Skradnik i Brajice; Vojnovac; Cerovnik i Svetište. Hvala **obitelji Grdić** iz Ravnica koja je također bila voljna darovati borove za ukras Svetišta.

6. **POLNOĆKE** slavimo na Cerovniku (20 sati) te u Svetištu (22.30 sati). Na sam **BOŽIĆ** slavimo Sv. Misu u Svetištu (10 sati), te na Cerovniku (12 sati). Na **STIPANJU** Sv. Mise slavimo u Svetištu (10 sati); Cerovniku (12 sati) te u Skradniku (16 sati).

7. **ČEPOVI** – pristižu svima razne pohvale i usmeno i pismeno. **Skupljamo dalje...**

8. **CEROVNIK – završilo je krećenje unutrašnjosti i sakristije župne crkve. Radove zamjene elektroinstalacija** te postavljanja novih rasvjetnih tijela uradila je firma „**UDIKOVIĆ – Obrt za elektroinstalacijske radove Ogulin**“ vlasnika **Ivana Udikovića u iznosu sa PDV-om od 45.559,60 kuna**. Prva privremena situacija isplaćena je u iznosu od 42.300,00 kuna. **Radove krećenja (bojanja) crkve** izvela je firma „**DADO – Obrt za građevinsko soboslikarske radove Ogulin**“ vlasnika **Dalibora Bašića u iznosu sa PDV-om od 30.299,68 kuna** te će iznos ovih dana biti u cijelosti isplaćen. Donacija firme DADO bila je uređenje i krećenja hodnika između sakristije i dvorane u prizemlju. Proteklog tjedna nabavljena su i postavljena električna rasvjetna tijela. Donirana su četiri rasvjetna tijela. Veliki luster vrijedan oko pet tisuća kuna donirao je Vinko Pavlić iz Zagreba, rođeni Cerovničanin koji je osobno luster i dopremio do župne crkve. Manji luster vrijedan četiri stotine kuna donirala je Biserka Novak iz Čakovca te je luster dopremljen poštom. Dva vanjska rasvjetna tijela donirala je osoba iz Oštarije, a kupljena su u trgovini u Otoku.

9. **ČIŠĆENJE okrećene cerovničke crkve** bilo je u ponedjeljak, 11. prosinca od 15 do 17 sati a ruku pomoćnicu pružili su: s **Cerovnika**: Josipa Jandrić, Ivanka Poljak i Katica Belobrajdić; Marko Jularić s **Vojnovca**; Kate, Sabrina i Dejan Cindrić; Zvezdana, Sara i Ivica Cindrić te Goran i Dragica te Matej i Juraj Cindrić iz Sabaljske Drage; te Joso Cindrić; Marijana Cindrić i Josip Mihaljević iz Oštarije. Hvala svim a na pruženoj ruci pomoćnici.

10. **OBNOVA CRKVE – doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:**

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

17. prosinca 2017. • 3. došašća • God. VIII. • br. 51 (381)

Založiti se za temeljne vrijednote obrazovanja i obitelji Poruka biskupa HBK o školskom obrazovanju, obitelji u zakonskim odredbama i "Istanbulska konvencija"

Uvod: - Prateći gibanja u hrvatskome društvu i potaknuti raspravama u našoj javnosti o prijedlozima poboljšavanja sustava obrazovanja, o zakonskim odredbama koje se tiču obitelji, kao i o *Konvenciji Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji*, kolokvijalno zvanog 'Istanbulska konvencija', mi, hrvatski biskupi, osjećamo potrebu svojim razmišljanjem i riječju pridonijeti zauzimanju ispravnoga stajališta i donošenju plodonosnih odluka o tim vrlo osjetljivim pitanjima koja dugoročno utječu na važna područja obiteljskoga, odgojnoga, obrazovnoga i općedruštvenoga života u Hrvatskoj. To su, naime, pitanja koja duboko zadiru ne samo u osobne stavove, nego i u svjetonazorske i vrijednosne postavke hrvatskoga društva u cjelini te kao vjernici i građani Republike Hrvatske, u posebnosti svoje službe i odgovornosti, prema njima nismo i ne smijemo biti ravnodušni. Zbog toga smatramo primjerenim uputiti na određena načela, polazišta i vrijednote koje pomažu u promicanju dobrobiti naše domovine, zaštiti dostojanstva ljudske osobe i poštivanju temeljnih prava čovjeka i obitelji.

1. **Školsko obrazovanje** - Koliko god se isticali pojedini naglasci u obrazovanju, u nastojanju poboljšavanja školskoga obrazovnog sustava ne smije se izostaviti odgajanje za vrijednote. Iskustvo nam, naime, potvrđuje da se niti jedan društveni sustav ne može plodonosno izgrađivati i razvijati ako ne postoji prepoznatljiva vrijednosna podloga. Ona pruža sigurnost u prosuđivanju događaja, novih okolnosti i izazova te jednako tako potiče na kritičko propitivanje raznih ideoloških ponuda kojima suvremenost obiluje, pritom naročito pazeći na ideologije oslonjene na materijalizam, individualizam i etički relativizam. U tome vidu naglašavamo kako su od iznimne važnosti polazišta koja omogućuju djeci i mladima da sazrijevaju na čvrstim temeljima. Svjesni da se u školi svi predmeti trebaju međusobno povezati i da se u svakome školskom predmetu odražava određeni sustav vrijednota, želimo na osobit način naglasiti da je od iznimne važnosti za hrvatsko školstvo, ali i za opće dobro društva, da školsko obrazovanje posveti osobitu pozornost predmetima iz društveno-humanističkoga područja, budući da oni na izravan način pružaju vrijednosni okvir za odgoj u poštivanju drugoga, nesebičnosti i u istinskoj čovječnosti, u onome što se s pravom može zvati 'solidarnim humanizmom'. S tih polazišta jaču snagu i smisao zadobivaju svi ostali predmeti, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj povezanosti.

Humanizirati odgoj znači staviti osobu u središte odgoja i obrazovanja potičući razvoj različitih odnosa koji su nužni za izgradnju pojedinca i žive zajednice, osobito u ostvarivanju općega dobra. Imajući u vidu spoznajne mogućnosti djece i učenika u određenoj dobi, te poštujući njihov emocionalni i voljni razvoj, reformiranje

obrazovanja ne može se zaustaviti samo na poboljšanju usvajanja nastavnoga gradiva. Ona se mora usmjeriti prema plodovima koji se očituju u sposobnosti mladih ljudi da oblikuju svoje osobne, moralne i društvene stavove i vrijednosti te, uvažavajući njihove talente, usmjeravati ih prema izgradnji općega dobra. Ovime se nipošto ne podcjenjuje učenje i znanje prirodnih znanosti, kao i poznavanje suvremenih tehnologija. Želimo samo naglasiti da je za razvoj stvaralačkoga i kritičkoga razmišljanja od iznimne važnosti upoznati djecu i mlade s ostvarenjima ljudskoga uma i duha, osobito na području filozofije i umjetnosti. Smatramo, stoga, da prenaplašeno isticanje 'informatike i tehnologije kao jezgre kurikuluma' neće puno pomoći u razvoju komunikacijskih vještina, a niti u poticanju neovisnoga stvaralačkog razmišljanja. Dapače, pogodovat će većoj ovisnosti i podložnosti brojnim mogućim manipulacijama. Posljedice toga naročito su vidljive u zastupanju iskrivljene antropologije i pokušaju da ju se nametne pomoću sustava obrazovanja.

Pozivamo stoga sve koji nose odgovornost za hrvatski obrazovni sustav da dužnu pozornost posvete oblikovanju nastavnih uputnika (*kurikula*) za predmete u kojima je najsnažnije zastupljen identitetski značaj, misleći pritom osobito na hrvatski jezik i književnost, na povijest i zemljopis te vjeronauk, jer upravo ovi predmeti izgrađuju nacionalni, kulturalni i vjerski identitet mlade osobe. Nedvojbeno je da obrazovna reforma neće polučiti uspjeh, ako djecu ne upoznamo s bogatom hrvatskom kulturalnom baštinom, pazeći na to da brižnost o jeziku nadilazi spoznajnu, pedagošku i metodičku stranu učenja. Ni nastavni uputnik iz povijesti neće polučiti svoje ishode, ako djeci ne pružimo uvid u cjelovitu povijest hrvatskoga naroda, s ciljem ne samo očuvanja hrvatskoga povijesnog i kulturalnog identiteta, nego i čitanja povijesnih događaja kojim se otkriva istina sadašnjosti utirući put odgovornosti prema budućemu. Budući da je povijest svjedok vremena i „učiteljica života“, ona pomaže ljudima razumijevati povijesne događaje, otkrivati istinu i razvijati kritičko mišljenje.

Također je vrijedno naglasiti da su neka istraživanja i studijski članci od prije desetak godina analizirali odgojno-obrazovna polazišta i odrednice katoličkoga vjeronauka u sklopu Hrvatskoga nacionalnog obrazovnog standarda (HNOS) te pokazali da se vjeronauk u školskome sustavu usredotočuje na osobu u zajednici i njezin rast i dozrijevanje u humanosti, pa tako posebice pridonosi moralnomu i duhovnomu odgoju učenika. Konfesionalni vjeronauk, dakle, odgojnomu i obrazovnomu procesu također pruža značajan doprinos, budući da – ističući vlastitosti – razvija dijalog s pripadnicima drugih konfesija i vjerskih zajednica te odgaja za istinske moralne vrijednosti, osobito za duh služenja i življenja Kristove zapovijedi ljubavi, pridonoseći zajedničkomu životu, promicanju mira, društvene pravednosti i solidarnosti. U suodnosu s ostalim nastavnim predmetima potiče duh stvaralaštva i poduzetnosti u svijetu rada.

Svjesni da uspjeh svake obrazovne reforme ovisi o mnogim čimbenicima, želimo ipak istaknuti da ona, na osobit način, ovisi i o uključenosti samih roditelja u školski sustav, jer su upravo oni, prije svih ostalih, najodgovorniji za odgoj i obrazovanje svoje djece. To je, uostalom, u skladu s *Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda* te *Konvencijom o pravima djeteta* (usp. čl. 2.). Pozivamo stoga roditelje, prve i povlaštene odgojitelje svoje djece, da ostvare svoja prava sudjelovanjem u oblikovanju nastavnih sadržaja, osobito onih koji su povezani s njihovim vjerskim i svjetonazorskim uvjerenjima. Osim toga, svjesni važnosti koju pojedini međupredmetni sadržaji imaju u

oblikovanju identiteta mlade osobe, smatramo da je od iznimne važnosti omogućiti provođenje vrijednosno različitih programa, osobito iz zdravstvenog i spolnog te građanskog odgoja. Tako se roditeljima daje mogućnost odabrati onaj program koji je u skladu s njihovim svjetonazorom ili, pak, odlučiti da njihova djeca ne slušaju određene teme ako prosude da ti sadržaji nisu primjereni dobi njihove djece. Osim toga, uspjeh obrazovne reforme ovisi i o izobrazbi samih nastavnika te smatramo da treba sve učiniti kako bi njihov poziv bio dostojno vrjednovan, a rad pravedno nagrađen.

2. Obitelj u zakonskim odredbama - Bračno zajedništvo muškarca i žene prirodno je okruženje za nastanak i rast ljudskoga života te je za svaku državu od iznimne važnosti donošenje zakonskih odredaba i drugih propisa kojima je svrha zaštititi i promicati tu temeljnu stanicu ljudskoga društva. Obitelj je područje primarne socijalizacije, jer je „prvo mjesto gdje se uči odnositi prema drugome, slušati i dijeliti, biti strpljiv i pokazati poštovanje, jedan drugomu pomagati i učiti se suživotu... U obitelji se uči blizini, brizi i poštivanju drugih. Tu se razbija prvi krug pogubne zaokupljenosti samim sobom i spoznajemo da živimo s drugima, s drugima koji su vrijedni naše pažnje, naše ljubavnosti i naše ljubavi“ (papa Franjo, *Amoris laetitia* /AL/, 276). Za nas vjernike obitelj, kao intimna zajednica bračnoga života i bračne ljubavi muža i žene, ujedno je slika saveza Boga i čovjeka i nadilazi svoje sociološke temelje i razloge. Obitelj je svetište života, ozračje u kojemu se život rađa, brižno čuva, njeguje i prati u razvoju. Stoga obitelj valja promatrati ponajprije u otajstvenome odnosu muža i žene, u kojemu Bog daruje dijete. Taj je temelj važno polazište za promišljanje o svakomu čovjeku i o odnosima prema roditeljima.

U tome smislu ne bi se smjelo dogoditi, da se pod krinkom zabrinutosti da nekomu ne bi bila nanesena nepravda, otvori prostor za promicanje ideologije koja ima nakanu promijeniti same antropološke temelje poimanja obitelji. Sasvim je jasno da se pravno uređenje učinaka drugih zajednica koje nisu obitelj uređuju i mogu urediti drugim posebnim propisima. Jasno podupiremo one zakonske odredbe koje imaju za cilj zaštitu dobrobiti djece i njihova prava na oba roditelja. To je načelni stav koji za hrvatsko društvo dobiva dodatnu težinu u ozračju sadašnjih nepovoljnih demografskih kretanja i zabrinjavajućega pada nataliteta, kao i porasta broja razvoda i rastava. U tome duhu također podupiremo nastojanja da se osmisli i ostvari posredovanje u slučajevima u kojima prijeti opasnost razvoda; da se pruži stručna pomoć bračnim drugovima koji imaju zajedničku maloljetnu djecu, kako bi prevladali krizu i ozdravili svoje odnose. Naime, treba učiniti sve što je moguće da dođe do pomirenja i jačanja bračnoga zajedništva, jer se na taj način štiti institucija braka, a istodobno dodatno konkretizira ustavna obveza države da štiti obitelj. Podsjećamo stoga kako je obitelj „prva škola ljudskih vrjednota, gdje se učimo mudro koristiti slobodu“ (AL 274). Suočeni i s onim mučnim slučajevima u kojima u braku treba zaustaviti nepravdu, nasilje i zlostavljanje; u kojima je „potrebno slabijega bračnog druga ili malu djecu sačuvati od težih rana, prouzročenih arogancijom i nasiljem, ponižavanjem i izrabljivanjem, zastranjivanjem i ravnodušnošću“ (AL 241), ističemo da je potrebno na prvo mjesto staviti dobrobit djece, a ne ih držati kao taoce. Podupiremo stoga i nastojanja da se, kao opće pravilo, uvede zajedničko ostvarivanje roditeljske skrbi za roditelje koji ne žive zajedno, kako bi se ojačala naravna veza djeteta s oba roditelja.